

MAX HELLSTRÖM, 59 ÅR, BYGGLEDARE, HÄLLEKIS

Arbetade som tunnelarbetare 1996–1998, men har också arbetat som arbetsledare 1993–1994 (Kraftbyggarna) och bygglidare 2004–2008 (Banverket).

” Det var en turbulent period. Ingen visste något, om hur medlet påverkade oss, inte ens läkarna. Det är klart att jag blev orolig. /.../ Hela byggindustrin fick ett ”wake-up-call”.

Rhoca Gil är mer eller mindre överspelat för min del. Man får försöka glömma och gå vidare.

Fortfarande kan man vara lite småsur på Rhône-Poulenc, tillverkaren, att de inte hade bättre kontroll på vad de levererade.

Jag fick nervpåverkan i fötter, tår, händer, armar och underben. Det var en distinkt smärta som kom på ett ställe, exempelvis i tån, och så ilade den i nervbanan upp i benet. Tån var bedövd i ett par månader, men jag blev aldrig sjukskriven för det. Idag har jag inga besvär som jag kan knyta till Rhoca Gil, och jag har inte varit på någon kontroll på flera år.

Det var en turbulent period. Ingen visste något, om hur medlet påverkade oss, inte ens läkarna.

Och det är klart att jag blev orolig. Det var en jäkla

mediestorm. Det kunde ha skötts bättre av media, men det var många som ville ha scoop.

Jag hade precis före informationsmötet fått reda på att jag var en av de 23 som hade mest akrylamid i sig, då sätter en reporter en mick framför näsan på mig och frågar: ”Hur känner du dig nu?” Att jag inte gav honom en rak höger. Han hade ingen känsla för hur man kan känna sig efter ett sådant besked.

Det goda med hela historien var att hela byggindustrin fick ett ”wake-up-call”. Det blev mycket bättre ordning på miljö och arbetsmiljö och vad man fick föra in på arbetsplatserna. Efter Rhoca Gil-skandalen kom det inte in en kemikalie på arbetsplatsen utan att den var godkänd eller fått dispens att användas.